

LOUWMAN MUSEUM

24 oktober

Vandaag weer op pad met de 'mannengroep' van Centrum Camino.

Op het programma staat een bezoek aan het Louwman museum in Den Haag.

We gaan met z'n zessen, waarbij Wim voor de eerste keer aanschuift. Welkom Wim!

Een clubje van drie mannen vertrekt vanuit Camino- na eerst met Trudy koffie en gevulde speculaas te verorberen - en drie mannen vertrekken vanuit Moerkapelle.

Ondanks dat we vanuit twee uiteenliggende plaatsen vertrekken, is het ons gelukt om vrijwel gelijktijdig in de parkeergrage van het museum aan te komen.

Met z'n allen - met allerhande 'vrije' toegangskarten - naar binnen, de jassen in de garderobe en vervolgens met de lift naar de tweede verdieping waar de 'tocht' door het museum begint.

Van de oudste koetsen langzamerhand naar de eerste gemotoriseerde koetsen, die zich gaandeweg ontwikkelden in wat lijkt op de hedendaagse auto. Je komt werkelijk ogen te kort.

Komt er tijdens onze wandeling langs al die voertuigen een museum vrijwilliger naar mij toe, die vraagt of wij een uitje van een bedrijfsvereniging of zoiets hebben. Nee hoor, antwoordde ik, ons bindt één ding en dat is kanker. Wij zijn zogezegd een 'kankerclubje'.

O, zei hij en nam even de tijd om dat te verwerken.

Hij sloot af met de opmerking : 'dan wens ik jullie veel sterkte en voor vandaag vooral veel plezier'. Hoe mooi is dat.

Bijna aan het einde van de tweede etage (bij de Cadillac van Elvis Presley) opperde Theo om met z'n allen in het museum café wat te drinken.

Dat was niet tegen dovemansoren gezegd en pakweg vijf minuten later zaten we aan één chocolademelk met slagroom, twee koffie, drie cappuccino en zes appelgebak met slagroom.

Wij mannen gaan niet voor minder!

En ton verder met de eerste verdieping en de begane grond. Tenminste, dat dacht ik, want Theo meldde dat het inmiddels kwart voor één was.

Drommels! Kwart over tien naar binnen en twee en een half uur later niet verder dan de tweede verdieping en koffie. Wat vliegt de tijd!

We hadden vooraf afgesproken om rond half twee in het Wapen van Moerkapelle te lunchen en dat zou volledig mislukken als we alle etages van het museum wilden bezichtigen.

We besloten unaniem om te vertrekken naar Moerkapelle.

Willem opperde daarbij wel om dan volgend jaar de eerste verdieping en het jaar daarop de begane grond met een bezoek te vereren. Dat is een deal Willem, onder de voorwaarde dat jij er zelf ook bij bent.

Een goed half uur later liepen wij het Wapen van Moerkapelle binnen. Hoe relaxt is het daar! Geholpen door de kleindochter van Jan H. hebben we lekker geluncht en ervaringen gedeeld.

Wat we de volgende keer ondernemen is nog niet concreet benoemd. Er zijn wat ideeën uitgewisseld en Jan H. en Theo gaan daarmee aan de slag. Wel is zeker dat de volgende keer plaatsvindt in januari 2024.

De onderlinge gesprekken waren waardevol en het museumbezoek en lunch hebben voor de juiste entourage gezorgd.

Ik ga ervan uit, dat iedereen veilig en wel thuisgekomen is om even bij te komen van een - misschien wat vermoeiende - maar vooral fijne dag.